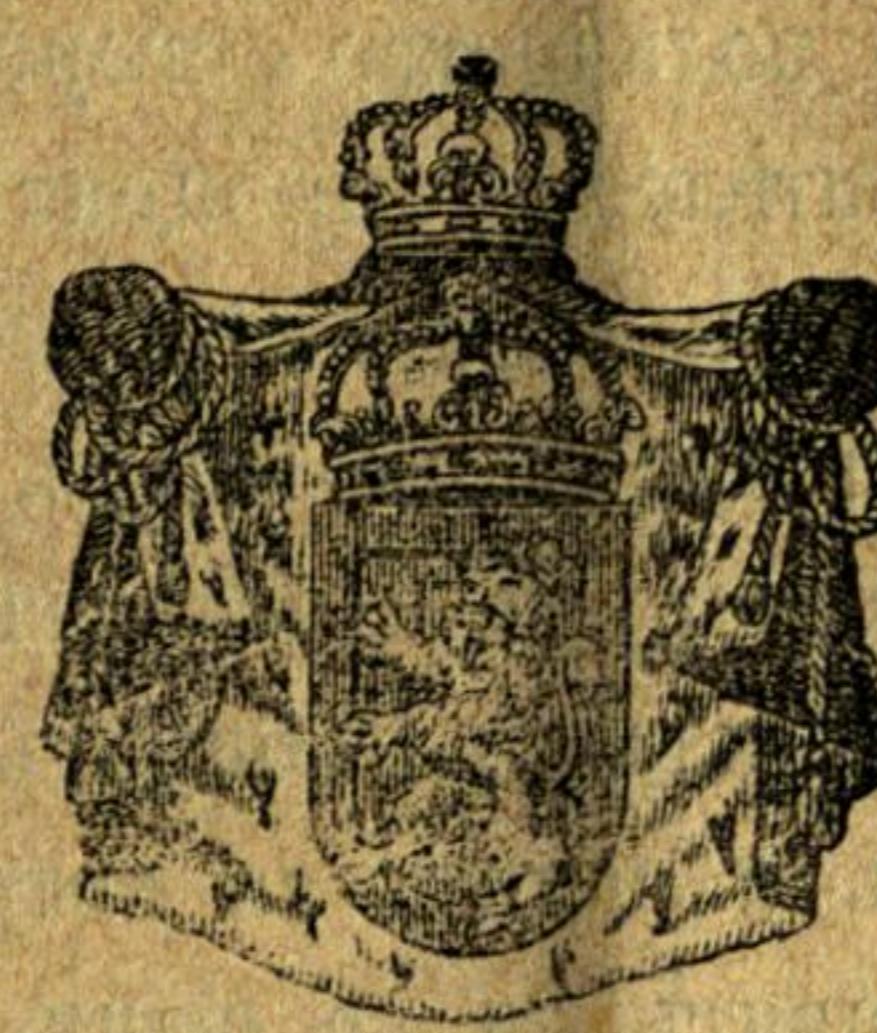

ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИК

„ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИК“
ще излъзва
за сега дваждь въ седмицата:
въ Сръда и Събота.

Поръчки и писма
за „Държавен въстник“
се испращат
до Администрацията
въ Министерство на Народното просвещение.

Пъната на
„Държавен въстник“
за до 1-и януари Е.
10 франка.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ
се плаща:
За единъ гармонен редъ за първите
три пъти по 30 сант., а за всякий
последующий — 20 сантима.

Година II.

София, сръда 24-и септември 1880 г.

Брой 74.

СЪДЪРЖАНИЕ: Телеграмми от частният секретар на Негово Височество. — Окръжно от Министерствата на Просвещението и на Финансите. — Рапортъ от Правителствения Геологъ и Минералогъ Г. Златарски. — Рапортъ от комиссията за безземелните селища въ Кюстендилския окръгъ. — Призовки и Обявления.

Т е л е г р а и м а

Русе 22 септември

Министър Цанковъ

Днесъ понеделникъ часа по единъ по пладня Негово Височество тръгва за Бълградъ. Придружаватъ Князъ Баронъ Ридезель, Стоиловъ, Полковникъ Попполовъ и Флигелъ-адютанти Ползиковъ и Увалиевъ. Сърбският Агентъ Груичъ го съпровожда. Прокламацията е распратена.

Стоиловъ

Радуевацъ 23 септември

Министър Цанковъ

Тозъ часть Негово Височество стъпли въ Сърбия — Радуевацъ, 21 топъ обявиха дохожданието му.

Стоиловъ

Бълградъ 23-и септември

Негово Височество Български Князъ при стъпването си на Сърбската територия близо до Радуевацъ биде тържествено посрещнатъ отъ Генералъ Лешанинъ, Неготинския Архиерей, Командантинът на Тимокския Корпусъ и отъ мъстните власти. 21 топъ се гърмнахъ въ честь на пристигванието му.

Отъ Министерството на Просвещението.

Окръжно № 2362.

До Инспекторите на Народните училища

Понеже вече настъпва учебната година 1880-1881-то на основание на 33-статья отъ привременния уставъ за народните училища предписвамъ Ви, Господине Инспекторе, да представите част по-скоро отчетъ за състоянието на училищата въ повърхността имъ за презъ истекшата учебна година, който отчетъ е необходимо нужденъ за свѣдѣніята на министерството на просвещението.

София, 9 септември 1880 г.

Министър И. Н. Гюзелевъ.
Началникъ отдѣление Б. Горановъ.

Отъ Министерството на Финансите.

Окръжно № 9714.

До Г.Г. Окръжните Управители.

Като Ви испраща при това.... екземпляра отъ условията за продаванието на публични търгове тазъ годишния десятокъ отъ хранитѣ, Министерството на Финансите Ви предлага, Господине, да распратите потрѣбното число екземпляра отъ нихъ на всяко подвѣдомствено Вамъ учреждение, което и да се постарае по мѣрѣ възможности да ги съобщи на населението. Независимо отъ това, и безъ да се гледа, че условията, за които е въпросъ, ще се публикуватъ въ „Държавен въстникъ“, потрѣбно е щото властите да се погрижатъ да заповидаатъ съ тѣхъ преимущественно и въ особености онай част отъ населението, която има намѣрение да закупи своя десятокъ.

Обязанностите по водението и управлението на търговетъ се възлагатъ на мѣстните Окръжни и Градски Съвети при личното Ваше и на Финансовия Чиновникъ участие. Началата, о които слѣдва да се придѣржате при произвеждането на търговетъ, сѫ изложени въ прилагаемите тукъ условия; за по-голямо обаче улеснение както на публиката, която ще се яви да наддава, така и на правительство, Министерството за нелишне счита да обрне вниманието Ви върху слѣдующите точки: 1) Понеже

октомврия, то на Васъ лежи непремѣнна и неотложна обязанностъ да доставите, въ възможно непродължително време, свѣдѣния за десятичния сборъ на хранитѣ, отдално по всяка околия, за да можатъ тия свѣдѣния по крайнѣй мѣрѣ една недѣля преди начеването на търговетъ да се публикуватъ. 2) Риночните цѣни на хлѣбните произведения за текущий мѣсецъ тѣжъ сѫ да не закажатъ и да се испроводятъ на Министерството своевременно. 3) Въ случай, че количеството на хранитѣ въ донесенията Ви ще бѫде изразено въ мѣстни кила, то да се обозначи и опредѣли колко едно такъво кило има оки. 4) Въ сила на § 9, налага Ви се длъжностъ да представите на правительство ония скели, които сѫ най вигодни и удобни за населението, за да се иматъ предъ видъ, кога дойде редъ за превозването десятинния сборъ.

Независимо и помимо горѣзложеното предлежи да обърнете вниманието си и върху нижеслѣдующето: 1) Всѣки, които изяви желание да участвува въ опредѣлениетъ дни въ наддаването, длъженъ е да представи предварително квитанция отъ Казначейството, за удостовѣрение, че е положилъ изискуемия залогъ. 2) Земледѣлци, които се съгласяватъ да наддаватъ на десятокъ си, а тѣжъ сѫ и ония, които ще искатъ да имътъ се отстѣши храната на мѣстото, гдѣто се тя намира, да се предпочитатъ предъ другите конкуренти, които ще трѣбуватъ да имътъ се превозва десятината на скелитѣ. Въ той случай слѣдва неизбѣжно да се сравняватъ кои цѣни сѫ по вигодни за хазната: предложениетъ ли отъ търговците, въ които да се заключаватъ и разноските по транспортирането на произведенията и които ще представляватъ слѣдователно „валовой доходъ“, или напротивъ ония, въ съставъ на които влѣзва само стойността на продуктите, безъ всякакви разноски за превозването имъ. Тѣжъ щото, ако напримѣръ, слѣдъ като се спаднатъ отъ предложениетъ послѣдни търговски цѣни разноските по превозването, се окаже остатокъ, който да надминава предлагаемата отъ селените сумма, тогава храната трѣба да остане за търговците и обратно. При равни и еднакви условия, дава се преимущество на селените, и 3) До кадѣ 20—25 октомврия населението трѣба да се готови и стяга за да превозва десятината, съгласно съ § 12 отъ Закона за той налогъ, въ ония мѣста, които ще му се окажатъ отъ властите.

София, 19 септември 1880 год.

За Министър на Финансите,

Главенъ Секретарь: Д. Карапиловъ

Началникъ на Отдѣлението С. Караджевъ.

Р а п о р тъ

Отъ
ПРАВИТЕЛСТВЕНИИ ГЕОЛОГЪ И МИНЕРАЛОГЪ
Г. ЗЛАТАРСКИЙ.

До Г. Министър на Финансите.

По командировката за изслѣдане жлѣзната руда въ Самоковъ, направена послѣдствие на предписането Ви отъ 22-и юли т. г. подъ № 6796, имамъ честъта, Господине Министре, да Ви донесъ въ слѣдующето резултатите и своите съображения за подигане на жлѣзиното производство въ казанното мѣсто.

Жлѣзината руда, която се събира и чисти въ околностите на Самоковъ, спада въ реда на най богатите съ жлѣзо руди. Тя е магнетитъ т. е. съединение на три атома жлѣзо съ четири кислородъ. Съдържава 72.41 жлѣзо и 27.59% кислородъ. Този магнетитъ има свойство да привлече магнитическата игла и то северниятъ полусъ повече отъ южни; той е южномагнетиченъ. Алуминиевъ пѣсъкъ до толкова е пъленъ съ микроснощики кристали и здробени пѣсъчни магнетитни зърнца, щото се лѣщи на сълънцето. Боя има сивкастъ, нѣ повечето е черъ като въгленъ. Лѣщението на рудата е металическо и преломътъ (cassure) конхондаленъ. Предъ духалката туби както и останалия магнетитъ, магнитическото си свойство и твърдъ тѣжко се разтопява въ зърно.

Самоковската жлѣзна руда се намира въ каменитъ на най старата формация — въ гнаисъ-сиенита и сиенита. Тѣзи камъни значително испълватъ хълмовете, лежащи изъ мѣжду рѣките: Искъръ, Палагрия и Желѣница. Същите камъни се намиратъ и на дѣсния бръгъ на Искъръ, съверно отъ Самоковъ, нѣ въ по малъкъ размѣръ.

Гнаисъ-сиенита, както и другите камъни, подъ влиянието на дъждовете, водите, мразовете, снѣговете, ледовете, въздуха и други се разлуква и се дроби. Водите, които се стремятъ винаги да завзематъ най низките мѣста, повличатъ съ себе си материала, дробятъ и измиватъ по легките му частици и ги понасятъ съ себеси въ видъ на глина и песъкъ; магнетита пакъ, понеже е почти два пъти по тежъкъ отъ пѣсъкъ а петъ — отъ водата, пада въ по низките и дълбоки мѣста, като например въ долината, дѣто се и събира. Отъ тука околното население събира тази руда и прелива въ оградени, като корита, мѣста. Когато сѫ случи суша, челянката рѣка значително припомага на природата. Тя разравя хълмовете и отваря, на този начинъ пътъ на атмосферата да действува по енергически за разрушение.

Селата, около които събиратъ жлѣзината магнетитна руда, сѫ: Калково, Горни и Долни Околъ, Широки Долъ, Райово, Рельово, Алино, Попоянъ, Ковачевци, Ярлово, Драгашиново, Злакучени и Чаморлия.

Като се измие доволно рудата, пренася се въ фабриките, дѣто почева металургический процесъ. Операциите се подраздѣлятъ:

- 1) въ виднитъ,
- 2) въ маданитъ и
- 3) подъ самоковитъ.

Виднитъ или пещитъ същътъ на Африканските, които сѫ били въ употребление до 16 вѣкъ въ Европа и употребяватъ сѧ йоще и днесъ въ Африка. Старите наричаха тѣзи пещи — славянски. Тѣ сѫ малки и низки, направени отъ разни камъни и измазани съ глина. Долния диаметъ на пещитъ не надминава $\frac{1}{2}$ метъръ, докато горниятъ има само 25-35 см. Високи сѫ $1 - \frac{1}{2}$ метъръ. Близо виднитъ се намиратъ за распалване на горьовото доста голъми мѣхове, щото се стисватъ и распушчатъ отъ крилати оси, които се въртятъ отъ колело. Тѣзи виднитъ турятъ се въ движение съ помощта на водата. Редукцията на рудата става така: напълватъ виднитъ най първо съ дървенъ кюмюръ и пушкатъ мѣховете въ дѣйствие.

Като се разгори и слегне всичко добре, турятъ изново въглища и дървени пръти; послѣ пълнятъ пакъ съ кюмюръ. Рудата, изново мита и чистена до определенъ степенъ, мокрятъ и като тесто хвърлятъ я отгорѣ въ видни. Надъ нея турятъ пакъ кюмюръ и пръти, а надъ тѣзи пакъ руда. Това се продължава така нѣколко часа. Послѣ 6 часа, защото редукцията трае толкова, испушватъ да истече сгорията а жлѣзото съ цопината, като расвачъ *) (юлче), остава въ видната. Щомъ охладѣе малко, изваждатъ се и очуква до като е горещо. Натози начинъ, отъ 360 оки или единъ възъ (кола) руда, добива се расвачъ отъ 120 оки суро жлѣзо съ цопината заедно.

Първата операция е вече свършена, расвачътъ се пренася въ мадана.

Направата на маданитъ много се неразличава отъ виднитъ, и тѣ сѫ единъ видъ оджаци. Тука съ помощта на въглищата и мѣховете — направени по сѫщия начинъ както и онѣзи при виднитъ, преобръща се суро жлѣзо въ ковка и се приготвя за самоковитъ.

Расвачъ, подложенъ на втората операция смалява са отъ 120 на 60 оки само чисто жлѣзо.

Самоковитъ сѫ огромни жлѣзни чукове, всѣки по 150-200 оки тежакъ. Тѣ се дигатъ и спушчатъ съ помощта на водата, която като пада съ голъма бързина, презъ доста високъ и стръенъ улей, върти едно колело, а това съставлява механизма на движението самоковитъ. До като сѫ еще горещи расвачътъ принасятъ се подъ самоковитъ и извличатъ на пръти и площи.

*) Думата попина, расвачъ, както и другите технически думи съ които съмъ си тукъ служилъ, се употребяватъ отъ самото тамошно население.

Третата и постъдната операция е вече готова.

Преди говорятъ, че преди юще завоеванието на Самоковъ от турците, имало е вътъ околността на този градъ видни и мадани, нъ по-несъвършени юще отъ настоящите; били също само прости оджаци. Остатоци отъ стари-тъ пещи се намиратъ около Чамъ-Кория.

Всички видни въ Турскъ време, възлизали съ до 72, а маданите въ цѣлия Самоковски Окръгъ до 18. Послѣ дохъдането на Руските войски, много видни и мадани съ развалени, тъй щото нѣмаме днес повече отъ 32 видни и 16 мадана. Отъ тѣзи само 10 видни и 3 мадана въ Княжеството България съ здрави и могатъ да работятъ, а 15 видни съ 9 мадани въ Источна Румелия.

Отъ горѣзложеното ясно става че видните значително надминаватъ маданите. То произлиза отъ това, дѣто 4 такива видни съ потребни да пригответъ желѣзо за единъ маданъ.

Желѣзниятъ фабрики около Самоковъ неработятъ постоянно презъ цѣла година. Като исклучимъ работното време и зимните мразове, — понеже презъ зимата замръзва водата, видните и маданите работятъ само 3-5 мѣсяца постоянно.

При това излагамъ колко желѣзо въ единъ денъ единъ маданъ съ 4 видни може да изработи и какви разноски и печалби могатъ да иматъ стопаните.

Разноски въ видните;

6 воза по 360=2160 оки руда, по 25 гр. воза 150 гр.	
60 коша, по 35=2100 оки въглища, по 6 гр. коша. 360 ,	
2 кола, по 400=800 оки дърва, по 10 гр. колата 20 ,	
За 4 работници плата и френе	40 ,
За единъ надзирателъ	25 ,
всичко 595 гр.	

Разноски въ мадана и самокова: За преносъ на 6	
расвача до мадана	30 гр.
За 24 товара по 30=720 оки кюмюръ .	280 ,
За 9 работника съ настоятеля	100 ,
всичко 410 гр.	

Всички, слѣдователно, постъдвали разноски въ видните мадана и самокова за 6 расвачи или 360 оки чисто желѣзо, възлизатъ, въ окръгла цифра на 1000 гр. т. е. на всѣка ока желѣзо направило се е 2 гр. 31 парче разноски. Понеже Самоковското желѣзо се продава 4-5 гр. оката, то се и показва бенефисъ отъ 360 оки желѣзо около 500 гр. въ денътъ. Удвоятъ ли се работниците, всѣкий маданъ може по 12 расвача на денъ да пригответъ, тъй щото всѣкидневната печалба на единъ маданъ съ 4 видни може да възлѣзе на 1000 гр., годишната пакъ на 120-150 хиляди гроша. Въ турско време единъ маданъ съ четири видни, твърдѣ лесно е заслужвалъ 150-200 хиляди гр. годишно.

За да Ви представя по ясно, Господине Министре, въ какво положение се намира нашето желѣзно производство около Самоковъ, ще си позволя да приведа по колко килограма желѣзо се произвежда годишно въ всѣка една държава. Цифрите които ще изложж, нека бѫдѫтъ мѣрка не само за важността на желѣзото, нъ и за богатството, индустрията и моралната сила на отдалитъ народи.

Въ година 1871 произвело се е желѣзо:

Въ Англия	6,604,000,000 килогра.
Съединенитѣ Държави .	1,942,592,000 ,
, Франция	1,371,600,000 ,
, Германия	1,290,000,000 ,
, Белгия	900,236,000 ,
, Австрия	467,200,000 ,
, Россия	335,280,000 ,
, Швецария и Норвегия .	284,480,000 ,
, Италия	76,200,000 ,
, Испания	73,152,000 ,
Останалитѣ държави . . .	203,200,000 ,
всичко: 13,548,040,000 килогра.	

Ако сравнимъ изложенитѣ броеве, на пръвъ погледъ ще се увѣримъ че Англия произвежда почти толкова желѣзо, колкото останалитѣ Европейски държави; за това и никой на свѣта неможе да конкурира съ английската желѣзна индустрия. Желѣзото и каменините въглища съ подигнали Англия до днешното ѝ благосъстояние.

До като напоменатите държави показватъ колосални броеве, Княжеството България и Источна Румелия които добива желѣзата си руда изъ Самоковъ, могатъ годишно да произведатъ около 1,154,222 килограма (Българското Княжество 309,666 килограма, Источна Румелия 844,556) — брой съвсемъ незначителенъ въ сравнение съ другите.

Производство на желѣзо около Самоковъ може значително да се увеличи; ако се запусне примитивния начинъ на експлоатирането и въведе новия. Само съ въвеждането на високи пещи могла е желѣзата индустрия

да постигне днешното съ съвършенство и днешния си напредъкъ.

Въ голъмо пространство и намного място около Самоковъ, лежи огромно количество сгория. Тази сгория съдържава още значителенъ процентъ желѣзо. Това произлиза отъ начинътъ на ваденето, който е примитивенъ и който непредставлява удобностъ добре да се редуцира всичката желѣзна руда. Циганите задоволни само съ сгорията, която безъплатно събиратъ, правятъ втори металургически процесъ и вадятъ за потрѣбата си желѣзо отъ тази сгория. Направятъ ли се пещи, съгласно съ законите на металургията, исхвърления материалъ изново ще се притопява и чисти.

Селените отъ околнините на поменати села могатъ, въ пълната смисъл на рѣчта, да се нарекутъ рудари. Тѣ събиратъ, миятъ рудата, разумяватъ се, всѣкой въ територията си, понеже земята е тѣхна, и я носятъ въ видните дѣто чакатъ редъ за редуцирането.

Притежателите на видните плащатъ имъ постъпътъ първата операция, слѣдъ като излѣзе расвача. Тѣ презъ това време сами се хранятъ. Много отъ тѣхъ миказаха че чакатъ преинтирането си само отъ рудата. Въ турско време стопани на видните съ били само Турци и Евреи. Днесъ Евреите съ ги откупили отъ първите и могатъ да се нарекутъ Еврейски. Единъ само Българинъ Самоковчанинъ купилъ е въ постъпътъ време единъ маданъ съ нѣколко видни. Понеже рудата се счита като произведението на държавата, то за това се плаща на правителството по 3%. Тука се неправи разлика дали желѣзото се прави отъ рудата въ Княжеството или въ Источна Румелия. За това чисто желѣзо, което се изнася извън границата плаща се мита 1%.

Това е, което искахъ да кажа за желѣзата руда около Самоковъ.

На червената рида, Джупанова ливада, при село Доспей, 1½ частъ растояние на западъ отъ Самоковъ, на мѣрихи каменни въглища. Тѣ не съ лигнитъ както Мощинските, нъ черни каменни въглища (Schurkohle, Stein-kohle, Houille Charbon de terre, Black Coal). Компактни съ, итъ намиратъ се тукъ тамъ и нѣщо ламелозни.

Преломътъ (cassure) имъ е конхондalenъ до неправилътъ. Боя иматъ черна, а прахътъ имъ е черникаво-кестененъ. Лъщътъ като смола; непрозраченъ съ. Когато ги стрѣхъ въ затворена цѣвчица, развиха разни хидрокарбюри, вода и малко амониакъ, които дадоха алкамена реакция. Гори лесно, дава димъ и испушта битоминозна миризма. Стопленъ съ калпева ликиша, боядисва жлтеника вътъчностъ. Тѣзи каменни въглища съдържаватъ въ себе си и малко сѣра.

Слоеветъ на каменините въглища съ наклонени отъ Сѣверъ къмъ Югъ подъ ъгълъ отъ 45-50°. Надъ тѣхъ се показаха до ½ метъ дебелина пъсечливи шисти, постъпъ, 30 с. м. желтика и бѣла глина, а подъ нея — хумозна земя отъ 5-9 метра покрита съ гжсталакъ. Край мястото, дѣто дойдохъ да раскопаю тече малъкъ потокъ отъ Югъ къмъ Сѣверъ.

Сѫщите шисти намѣрихъ и малко по на Сѣверъ, нъ въ тѣхъ само тукъ тамъ видяхъ до ½ м. тѣнки слоеве въглища и нищо повече. Наклонението на тѣзи шисти не надминава 30°, а спущатъ се отъ Сѣверо-Западъ къмъ Юго-Истокъ.

Когато раскопаха забѣлѣзахъ отъ дърво направена вътъръ скала и хендекъ пъленъ съ вода. Увѣрихъ се, че тукъ е била человѣческа ръка. Распитахъ за подробности и можихъ да узнаю, че преди десетина години Турското правительство копало тамъ каменни въглища, нъ отъ постъ по неизвѣстни причини го закрило.

Чини ми се че количеството нещо бѫде много голъмо, понеже терренътъ лежи въ кристалина формация.

Правителственъ Геологъ и Минералогъ

Г. Златарски

Р а п о р тъ

Отъ комисията, испратена въ Кюстендилски окръгъ да изучи положението на безземелните селени.

(Продължение отъ миниатюрната брой)

Въ слѣдующето подавами и преданията на селените за какъ е притиснатъ земята, тъй както ни съ приказвали.

1) Караманица. До селото се намира едно пасбище Каменъ притежание на една була отъ Джумай. Единъ спахия отъ Кратово купилъ това пасбище, и направилъ тамъ къщи. Селените се задължили на този спахия и отчасти за дѣлъгъ, отчасти съ измама бега завладѣлъ Караманица, която сега прави едно село съ Каменъ.

2) Сушица. Едно време селото имало 7 къщи. Дѣдо Самоковлия приказва, че селото притиснало субашия

Сали Ефенди за „бакия“ (недоборъ). Селените казватъ че Рашидъ Ефенди и Сали Ефенди искали добитькъ въ селската мера и оставили полка (падаря) Сулейманъ да го пази. Послѣдниятъ правялъ всѣкакви пакости на селените като зовялъ и други Турци да мѫжатъ населението. Тогава Сали Ефенди придумалъ селените да ги брани за една награда отъ нѣколко кутили жито, което постъ оѣрижъ малко по-малко на кесимъ.

3) Ломница. Помолили спахията да ги защитава въ бурните времена отъ разни ангарии, особено отъ „комара“ г. е. ангария съ коне за пренасяне хора, джепане и пр. (също което въ Босна се назава „комора“) и захванали да даватъ кесимъ.

4) Кръщелево (18 къщи). Селените приказватъ че кесима по тѣхъ почекъ съ деветъ товари дърва, които селените обѣщали на спахията, който земълъ десетъкъ да ги защитава. Послѣ спахията притурилъ 10 оки масло, отъ тѣзи подаръци развиълъ се кесима. Въ селото има единъ 90 годишъ старецъ Илия Филиповъ, който помни какъ е Али-Мечо завладѣлъ селото. Споредъ Самоковлия, Церовица и Кръщелево били зети за 320 гроша „бакия“.

5) Турско село. То има 33 къщи отъ които четири не съ кесимджии. За освоене на селото приказахъ ни слѣдующето. Преди 60 години, когато селото имало само 12 къщи, Турцитъ, които държалъ „кадилъка“ въ Кюстендилъ и Скопье, пратили три „моллиници“ (язаджии) да пишатъ „йонкура“. Послѣдниятъ насилилъ три момичета въ селото. Братята на йонкура убили единъ отъ Турцитъ другия ранили а третия побѣгнали. Оплашили, отъ „забитъ“ които дошли да искатъ кръвнина, селените се разбѣгали. Турцитъ освоили тогава земята, и дали я подъ кесимъ на 7 години да се обработва за сирачетата на убития турчинъ. Отъ това време селото останало въ Турски рѣги, само онѣзи отъ България зели назадъ пакъ земътъ си, които въ бѣга могли да завардятъ тапитъ си. Първия господаръ билъ Шекиръ Ефенди (зато убития турчинъ билъ чиковъ му яздаджия), неговата ханжа продала го преди 14 год. на единъ Евреинъ отъ Кюстендилъ, който отъ своя страна го продалъ на Махмутъ паша, и сина му Тасимъ бей въ Самоковъ.

6) Чуденци. Сега 30 къщи, споредъ селените и Самоковлия преди 50-60 години селото имало 6-7 къщи. Селените приказватъ че Челеби ага, баща на Мехмедъ ага, на когото е зеть сегашния Зейналъ бей искарали коне да пасятъ на селската мера. Въ кържалийските времена селените помолили Челеби ага, да ги брани, който се обрѣкъ съ една награда отъ 7 кутили жито на къща. Всичкото село имало за земътъ си една тапия, която държалъ наистария Дѣдо Стапо. Челеби ага зелъ на силътъ тапията и я изгорѣлъ. Дѣдо Христо и Дѣдо Спасе помниятъ и още сега какъ е станало това.

стира Св. Петка Изворска. Челеби ага докаралъ на селската мера, въ време на Сърбската буна, големи стада коали, овце, и говеда, които откаралъ плячка от Сърбия. Селото обиржалъ на кесимджийско, като искалъ най-напредъ награда за употребението на гюбето.

(Слѣдва).

Видински Окръженъ Съдъ.

Задочно Рѣшение.

№ 240.

Въ Името на Негово Височество Александъ I-ий Князъ Български.

На 4 Август 1880 година, частът на $10\frac{1}{2}$ предъ пладне, II-то Отдѣление на Видински Окръженъ Съдъ, въ слѣдующии съставъ: Предсѣдателствующий Дѣйствителъ членъ Георги Ж. Поповъ, дѣйствителъ членъ Христо М. Топузановъ, почетни членове: Петко Гетовъ и Цанко Ниновъ разглѣда гражданско дѣло подъ № 1939 предъявено чрезъ прошение отъ Димитъ Николовъ, жителъ отъ г. Видинъ, противъ Алиль Х. Беляджиски, прежлебивини, жителъ отъ г. Видинъ, а сега живущъ задъ граница, за париченъ искъ.

При разглеждане на дѣлото присъствува само истецъ Димитъ Николовъ, а отвѣтника Алиль Х. Беляджиски отсъствуваше макаръ че съ време да са е викали съ публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Димитъ Николовъ се тѣжи, че има да зима отъ Алиль Х. Беляджиски 295 гроша безъ записъ отъ които пари му дать въ заемъ 240 гроша и 55 гроша минулата година и като го лъжатъ още тогава че ще му ги плати изгубилъ се отъ града безъ да му плати паритетъ, при това иска да му плати и разноски, които е направилъ и които ще направи до исплащането на паритетъ.

Съдътъ

Като все въ внимание:

Че, дѣлото е гражданско;

Че, Димитъ Николовъ иска отъ Алиль Х. Беляджиски 295 гроша и за доказателство представи дюкянския си тифтеръ.

Тай като отвѣтника Алиль Х. Беляджиски е пръвъ съ публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и като не се е явилъ нито е представилъ нѣкои законни причини за отсъствието си въ времето за разглеждането на дѣлото.

На основание 281 ст. т. 1 и 974 ст. отъ Временните Съдебни Правила

Задочно Рѣши:

Осъжда отвѣтника Алиль Х. Беляджиски преждевиши жителъ отъ г. Видинъ да плати на истецъ Димитъ Николовъ двѣстѣ-деветъ-десетъ и петъ гроша въ чаршийски курсъ за публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ осемъ-десетъ гроша въ правителственни курсъ, за пръвъ пътъ пять франка, за писане прошение и гербово мито три франка и за съдебно мито единъ и осемнадесетъ сантими, всичко деветъ франка и осемнадесетъ сантими, и всички други разноски и лихва, които би послѣдовали до исплащането на паритетъ.

Това рѣшение е окончателно съгласно 76 ст. отъ Временните Съдебни Правила.

Незадоволената страна има право да го обложи въ сѫдия съдъ въ единъ мѣсяцъ срокъ отъ денъта на прочитането му съгласно 282 ст. отъ Временните Съдебни Правила.

На първообразното подписали: Предсѣдателствующий Георги Ж. Поповъ, Дѣйствителъ членъ Христо Топузановъ, почетни членове; Петко Гетовъ и Цанко Ниновъ.

Отъ първообразното вѣрно:

Предсѣдателъ И. Титоровъ.

И. Д. Секретаръ И. С. Геновъ

1—(125)—3

Златишни Мирови Съдъ.

Запрѣщение.

№ 5

Златишни Мирови Съдия като все въ внимание молбата на Ивана Джюровъ, жителъ изъ г. Златица, отъ 4-й септемврий 1880 г. вписана подъ № 69, придружена съ испълнителъ листъ издаденъ отъ бивши Златишни Окръж. Съдъ, отъ 28-ти юни настоящата год. подъ № 96, извѣстява, че върхъ имотът на турчина Саджъ Гулевъ отъ Златица, който се състои отъ 7 (седемъ) парчета нива, 12 дун. и 3 (три) парчета ливди. $8\frac{1}{2}$ дун. Съ това се налага запрѣщение за обезпечение искътъ 2535 гроша на Ивана Джюровъ отъ Саджъ Гулевъ. До вди-

ганието това запрѣщение горѣказаниетъ имотъ неможе да биде отчуждаванъ.

Златица, 18 септемврий 1880 г.

Мирови Съдия: Т. Начевъ

1—(128)—1

Русенски Окръженъ Съдъ

Запрѣщение.

№ 17.

На основание испълнителъ листъ издаденъ отъ Русенски Окръженъ Съдъ отъ 4-й августъ т. г. подъ № 5053, и по поводъ на прошението отъ 30-ти августъ на П. В. Однакова, повѣренитъ на Янаки Мариновъ (настойникъ на сирачата на Атанасъ Мариновъ), върху имуществата на Дружеството Братия Х. Петковичъ отъ г. Русе, находящи се въ г. Тутраканъ (Русен. окр.) състоящи отъ единъ дюгенъ подъ № 6, надъ него четири стапи и единъ салонъ, задъ дюгена два хамбара и подъ него мааза.

Съ това се налага запрѣщение съгласно ст. 431-а отъ Врем. Съдъ: Правила за дѣлгътъ франка 4990 23 с. къмъ Янаки Мариновъ, лихвите до исплащането, съдебните разноски както и онѣзи-за воденето на дѣлото.

Горните имущества до сниманието на това запрѣщение, не подлежатъ на отчуждаванъ.

Русе, 11 септемврий 1880 г.

Съдебниятъ Приставъ при Русен. Окръженъ Съдъ: Н. Ненчевъ

1—(127)—1

Ловчански Окръженъ Съдъ.

Призовка

№ 1544.

Ловчански Окръженъ Съдъ на основание ст. 115. (п. 3.) отъ Врем. Съдебни Правила за устройството на Съдебната част въ България, призовава Турчина Ломчалжолу Чолакъ Мехмедъ Мустафовъ бивши жителъ отъ г. Ловечъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, бѣженецъ въ Туреко, да се яви или лично или чрезъ свой повѣренникъ въ Съдътъ, въ срокъ отъ шестъ мѣсеки отъ троекратното публикуване на тая призовка.

Той се вика по молбата на Яка Мишоновъ отъ г. Плевенъ, който предави върхъ него искъ за (26.) двадесетъ и шестъ Руски пола и $1\frac{1}{2}$. франка.

Въ случай на неявяването му Съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. I. отъ горѣупоменитъ Правила.

Г. Ловечъ, 23 августъ 1880 г.

Прелсѣдателъ М. Хр. Радославовъ

Секретаръ Н. Лазаровъ.

3—(104)—3

Русенски Окръженъ Съдъ

Призовка

№ 5711.

Русенски Окръженъ Съдъ съгласно ст. 114 отъ Врем. Съдъ: Правила, призовава Петра Н. Кермекчиева мѣстенъ жителъ а живущъ сега задъ граница въ Букурешть (Румъния) да се представи въ този съдъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ 4 мѣсеки отъ последнитъ пъти на трикратното публикуване на тая призовка, съгласно п. 2 отъ ст. 115 отъ Врем. Съдъ: Правила, за да отговори на заявления срѣщу него искъ отъ 65,000 франка, отъ Ивана Симеонова жителъ въ г. Русе.

Въ случай че се неяви, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 126—128 и 281—284 Врем. Съдъ: Правила.

Предсѣдателъ Д. Мариновъ.

Секретаръ С. Марковичъ.

2—(114)—3

Свищовски Окръженъ Съдъ.

Призовка

№ 3049.

Свищовски Окръженъ Съдъ на основание на ст. 114 отъ „Временните Правила за устройството на Съдебната част въ България“, призовава Мюслуманинъ-тъ Молла Мустафаolu Хаджи Хафузъ-Мехмедъ-Еминъ, бивши жителъ на градъ Свищовъ, а сега находящий се въ мѣстността „Чанакъ Кале“ (Европейска Турция), да се представи съгласно ст. 115 п. II отъ Съдъ: Правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ четиремесеченъ срокъ, считая отъ денъта на последното троекратно публикуване на тая призовка, за да даде надлѣжнитъ си възражения противъ заявлението срѣчу него искъ отъ 4100, четири хиляди и сто гроша по записъ отъ Свищовскиятъ жителъ Иванъ Мариновъ.

Въ случай на неявяване, Съдътъ ще постъпи съобразно съ ст. 218 п. I отъ горѣупоменитъ тѣ правила.—

Предсѣдателствующий Христ. Г. Лазаровъ

Секретаръ Т. Мироновъ.

3—95—3.

Търновски Окръженъ Съдъ.

Призовка

№ 7383.

Търновски Окръженъ Съдъ, съгласно съ 114 статия отъ Временните Съдебни Правила, призовава Търновския жителъ Белять чаушъ, а сега отсъствующъ отъ г. Търново и съ непознато мѣстожителство, да се представи въ тоя съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ 6 мѣсаци отъ последната пъти на троекратното публикуване на тази призовка, съгласно съ ст. 115 пунктъ 3 отъ Времен. Съдеб. Правила, за да отговори на възбуденитъ върху му искъ за 1427 грошове — отъ жителя на с. Лѣсковецъ Енчо Х. Янковъ.

Въ случай, че отвѣтника не се представи въ поменутия съдъ и слѣдъ истичането на горѣозначения, срокъ, то съдътъ ще пристигни къмъ разгледването на дѣлото по означения горѣ искъ, и по просбата на истецъ, като докаже искътъ си, че издаде заочно рѣшение, съгласно ст. 281 ст. 1 п. отъ съдътъ правила.

Търново августъ 1880 год.

Предсѣдателъ Д. Казанакли.

И. Д. Секретаръ Селвелли.

1—196—3.

Шуменски Окръженъ Съдъ.

Призовка

№ 743

Шуменски Окръженъ Съдъ на основание ст. 115 § 2-ий и 117 отъ Временните Съдебни Правила призовава настѣнитъ на Бахаджъ Ефенди, Халидъ и Хаблибе Бахаджъ Ефендиеви, бивши жители отъ селото Велибей, Шуменско окръжие, а сега живущи въ Цариградъ Чершебе-Пазаръ около джамията Ибраимъ ага, да се явятъ въ съдътъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, средъ четири мѣсяченъ срокъ отъ денъта на трикратното обнародване настоящата призовка, за да отговорятъ на искътъ представенъ срѣчу отъ тѣхъ Шуменецъ Минахима Навонъ за гроша деветнадесетъ хиляди, триста и двадесетъ и шестъ № 19,326 грошове.

Въ случай на неявяване въ определенъ срокъ, съдътъ ще се съобрази въ точностъ съ ст. 281 отъ Временните Съдебни Правила.

г. Шуменъ 26 августъ 1880 год.

Предсѣдателъ Хр. Ивановъ.

Секретаръ Ив. Доковъ.

2—(110)—3

Берковски Окр. Управителни Съвѣтъ.

Обявление

№ 631.

Берковски Окръж. Управителни Съвѣтъ днесъ издава подъ наемъ съ наддаване за едно пасене, т. е. за настоящата зима само, да се хранятъ свине, всичката жиръ която се намира по Буковитъ дървета въ Правителственитъ Берковски Балканъ, на която жиръ окончателното наддаване ще се свърши на 25-ий текущаго мѣсекта постъ пладне въ салата на Съвѣта. За това желающите да наддаватъ, може да дохаждатъ въ канцелариата на Съвѣта да записватъ наддаванията си всѣки денъ, освѣнъ праздничнитъ и Недѣли дни.

Берковица 4-ий септемврий 1880 г.

Предсѣдателъ И. Табаковъ.

Главенъ-Секретаръ Г. Клисурски.

3—(112)—3

З

на два испълнителни листове подъ № № 12 и 45 издадени отъ бившии Златишкай Окр. Съдъ. — първий отъ 2—15 януарий 1880 г., а вторий отъ 1—28 юни 1880 г. въ полза на Костадинъ Стефановъ и Ганчо Хаджи Богдановъ, жители отъ г. Златица, срѣщу искът имъ (2574) двѣ хиляди и петстотинъ и седемъдесет и четери гроша.

Първото оцѣнение на кѫщата е (2500) двѣ хиляди и петстотинъ гроша.

Наддаването ще се извршва въ залата на Златишкай Мировий Съдъ.

Желаещите да и купятъ могатъ да взематъ участие въ наддаването.

Мировий Съдия Т. Начовъ.

(1—(106)—3)

Ловчански Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 230.

Правителственният Членъ на Ловчански Окръженъ Съдъ Анастасъ Ц. Хитровъ съгласно съ ст. 455 на Временни Съдебни Правила, обявявамъ че на 19 септември 1880 год. въ канцелариата на Ловчански Окръженъ Съдъ, ще се почне публичната проданъ на долъгъдъщите недвижими имоти, които принадлежатъ на Исмаилъ Хакъ Бея отъ Ловечъ.

1. Една нива 90 дюлюма въ Лепенопът (ловчанско окръжение) оцѣнена за 1350 гроша.

2. Една нива 850 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 12750 гроша.

3. Една ливада отъ 150 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 2250 гроша.

4. Една нива 100 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 1500 гроша.

5. Една нива 450 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 6750 гроша.

6. Една ливада 18 дюлюма, въ Азъ Айтъ оцѣнена за 270 гроша.

7. Една ливада 25 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 375 гроша.

8. Мѣсто празно отъ чифтликъ въ Лепенопът единъ дюлюмъ оцѣнено за 20 гроша.

9. Една нива 120 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 1800 гроша.

10. Мѣсто отъ кѫща въ Ловечъ три лехи, оцѣнено за 500 гроша.

11. Една нива 60 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 900 граша.

12. Мѣсто отъ нива 200 дюлюма въ Лепенопът оцѣнена за 900 гроша.

Тѣзи имущества ще се продаватъ по взисканието на Х. Христа Колювъ отъ Дрѣново, възъ основание испълнителни листъ, издаденъ отъ Ловчански Окръженъ Съдъ подъ № 121 отъ августъ 8.

Описаните имоти не сѫ подъ залогъ, и оцѣнението имъ е отъ чаршийски курсъ, отъ която цѣна ще се почне проданъта съгласно ст. 465 на Врем. Съд. Правила, ще се продължи 61 дена.

Правителственъ Членъ Анастасъ Ц. Хитровъ.

2—(98)—2

Обявление

№ 231.

Правителственният Членъ на Ловчански Окръженъ Съдъ Анастасъ Ц. Хитровъ съгласно съ ст. 455. на Врем. Съдебни Правила обявявамъ че на 18. септември 1880. год. въ канцелариата на Ловчански Окръженъ Съдъ, се почнова публичната проданъ на долъгъдъщите недвижими имоти, които принадлежатъ на Османа Ахмедъ Хаджийски отъ с. Вълково, Лов. Окръгъ.

1) празно мѣсто (юртлукъ) въ селото Вълково, два дюлюма, първа цѣна 200 гроша,

2) мѣсто отъ кория 200 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 6000 гроша.

3) една нива 20 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 1200 гроша.

4) една нива 8 дюлюма въ Залковско помѣстие първа цѣна 300 гроша.

5) една нива 20 дюлюма заедно съ едно мѣсто отъ кория 6 дюлюма първа цѣна 600 гроша.

6) едно мѣсто отъ кория 8 дюлюма, една ливада 15 дюлюма и една нива 2 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 2000 гроша.

7) една нива 17 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 1200. гроша.

8) една нива 5 дюлюма въ Залковско помѣстие, първа цѣна 500. гроша.

9) една нива 25 дюлюма въ Залковско помѣстие първата цѣна 1500 гроша.

10) едно лозе 10 дюлюма въ Вълковско помѣстие първа цѣна 300 гроша.

11) едно празно мѣсто въ лозата, Вълковско помѣстие, първата цѣна 40 гроша.

12) едно мѣсто въ лозата, Вълковско помѣстие $\frac{3}{4}$. дюлюма, първа цѣна 40 гроша.

13) една нива 5 дюлюма въ Вълковско помѣстие, първата цѣна 400 гроша.

Тѣзи имоти ще се продаватъ по взисканието на Анча Ботювъ и Синъ отъ Севлиево и Марко Гечовъ отъ Ловечъ, възъ основание испълнителни листъ, издаденъ отъ Ловчански Окръженъ Съдъ подъ № 124. на 1879. год. декември 10 день.

Описаните имоти не сѫ подъ залогъ, и опредѣлената имъ първоначалната цѣна е чаршийски курсъ, отъ която ще се почне проданъта съгласно чл. 465 на Врем. Съдебни Правила, и ще се продължи 61 день.

Правителственъ Членъ Анастасъ Ц. Хитровъ.

2—(99)—2

Обявление

№ 232.

Правителственъ членъ на Ловчански Окръженъ Съдъ Анастасъ Ц. Хитровъ съгласно съ ст. 455 на Врем. Съдебни Правила обявявамъ че на 19 септември 1880 год. въ канцелариата на Ловчански Окръженъ Съдъ, ще се почне публичната проданъ на долуизложените недвижими имоти, които принадлежатъ на Сюлеймана Х. Мехмедовъ отъ с. Торосъ (Лов. окръгъ).

1). единъ и половина камъкъ отъ воденица въ село Торосъ, първата цѣна 1000 гроша;

2). единъ камъкъ воденица въ село Торосъ, първа цѣна 3000 гроша;

3). една ливада въ Димитрия, Торошко помѣстие, която е 10 дюлюма, първа цѣна 500 гроша.

4). едно бранице 8 дюлюма въ Димитрия, Торошко помѣстие, първа цѣна 300 гроша.

5). една ливада 8 дюлюма въ Димитрия Торошко помѣстие, първа цѣна 200 гроша.

Тѣзи имоти ще се продаватъ по взисканието на Петка Нинековъ отъ Дърманци, възъ основание испълнителни листъ, издаденъ отъ Ловчански Окръженъ Съдъ подъ № 110 на 1880 год. юли 14-ий

Описаните имоти не сѫ подъ залогъ, и опредѣлената имъ първоначалната цѣна е чаршийски курсъ, отъ която ще се почне проданъта съгласно ст. 465 на Врем. Съдебни Правила, и ще се продължи 61 день.

г. Ловечъ, 19 август 1880 г.

Правителственъ Членъ Анастасъ Ц. Хитровъ.

2—(100)—2

Плѣвненски Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 233.

Долуподписанният Стефанъ Пановъ, Правителственният членъ на Плѣвненски Окръженъ Съдъ, на основание на рѣшенietо на сѫщият Съдъ, отъ 24 отоктомври 1879 година, което е вѣло въ законна сила, и съгласно съ испълнителният актъ отъ 22 януарий 1880 год. подъ № 57, обявлявамъ за знание на куповачите, че отъ троекратното публикуванье въ „Държавни Вѣстникъ“ брой 62, и въ „Селянинъ“ брой 38, срокъ за подаване прошения за стипендии отдавана сѫ е изминалъ; па и изискуемото число, 50 правителствени стипендияти, предвидени въ държавния бюджетъ за Дубничката Учит. Семинария, се испълни точно; за това, по настоящему, Дирекцията не приема вече прошения.

Всички тѣзи имущества се нахождатъ въ мерата на селото Руци (Плѣвнен. Окр.) и се секвестирани, за исплащане, дѣлгътъ на рѣченитѣ къмъ Атанасъ Ионовъ, повѣренникъ на Молла Асанъ, жителъ изъ сѫщото село Руци въ сумма отъ 4098 гроша.

Тѣзи недвижими имущества не сѫ заложени никому, продажбата ще се сврши съобразно съ ст. 451 до 474 отъ Временните Съдебни Правила; желающи да купятъ горизложените недвижими имущества, могатъ да се явятъ всички дни освѣнъ празниците въ канцелариата на Окръжният Съдъ, гдѣто могатъ да разглѣдатъ всичките книги, относящи сѫ до публичната проданъ.

Плѣвень 31 август 1880 г.

Правителственъ Членъ С. Пановъ

Търновски Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 234.

Правителственъ членъ на Търнов. Окръж. Съдъ Моско П. Добриновъ, съгласно 454 и 455 ст. Врем. Правила обявявамъ, че два мѣсеки подиръ троекратното публикуване на настоящето, въ залата на Търнов. Окръж. Съдъ ще почне публичната проданъ на недвижимото имущество принадлежащо на Христо Пеневъ Стратовъ отъ г. Лѣсковецъ и състояще:

1-о отъ една нива на Песчана 4 дюлюма оцѣнена за 200 гроша;

2-о отъ една нива 6 дюл. на Големи Кладенецъ, Лѣсковско землище, оцѣнена за 360 гроша;

3-о отъ едно лозе на Сухинъ-Доль 4 дюл. оцѣнено за 150 гроша;

4-о половина дворъ до половина дюл. въ Лѣсковецъ оцѣнена за 1000 гроша;

Това имущество не е подъ залогъ и ще се продава по взисканието на Х. Димитровъ отъ г. Лѣсковецъ, възъ основание испълнителни листъ № 186 издаденъ отъ Търнов. Окръженъ Съдъ, 16 януарий 1880 г.

Наддаването ще се почне отъ по горизназначената оцѣнка и ще се продължи 61 день съгласно 465 ст. Врем. Съд. Правила.

Желающите да наддаватъ могатъ да се явяватъ, съ изключение на празничните дни, всѣкай ден въ канцелариата на Търновски Окръженъ Съдъ, отъ 8 часа иредь обѣдъ до 4 часа слѣдъ обѣдъ, и да разглѣдватъ всичките хартии относящи се до публичната проданъ, членъ 457 Временните Съдебни Правила.

Търново, 12 август 1880 год.

Членъ на Съдътъ Моско П. Добриновъ.

2—(80)—3

Отъ Дирекцията на Дубничката Учителска Семинария

Обявление

№ 45.

Дирекцията на дубничката учителска Семинария има честь да извѣсти всичките просители за стипендии въ по-вѣренното ми училище, че съобразно съ извѣстието въ „Държавен Вѣстникъ“ брой 62, и въ „Селянинъ“ брой 38, срокъ за подаване прошения за стипендии отдавана сѫ е изминалъ; па и изискуемото число, 50 правителствени стипендияти, предвидени въ държавния бюджетъ за Дубничката Учит. Семинария, се испълни точно; за това, по настоящему, Дирекцията не приема вече прошения.

Дубница, 8-ий септември 1880 год.

Директоръ Т. Ив. Мицовъ.

1—(120)—1

Отъ Военното Министерство

Обявление

По приказание на Военният Министъ на 20 октомври т. год. въ управлението на завѣдующий Военно-Инженерната часть ще станатъ търги за доставяне материали за построяване казарми въ идущата година, а именно: